

ЛОГІСТИЧНІ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

*Юденко В.В., асистент кафедри менеджменту виробничої сфери,
Державний ВНЗ «Національний гірничий університет»,
м. Дніпропетровськ, Україна*

Сьогодні підприємство - економічна організація, у якій поєднуються процеси створення нової вартості і інноваційного відтворення капіталу, і навіть здійснюється узгодження інтересів встановлення норм взаємодії різних економічних суб'єктів - у виробників і споживачів, власників і найманих працівників. Тісне переплетення інтересів всіх учасників створює специфіку сучасного підприємства міста і визначає нові орієнтири у його діяльності.

Діючи в умовах стратегії сталого розвитку підприємства у економічній системі повинні перетворитися на стійко функціонуючі високотехнологічні, еколого-безпечні організації, здатні забезпечувати людей необхідними благами і створювати матеріальні умови для неухильного підвищення якості їхнього життя у майбутньому [3].

При визначенні принципів формування стратегії сталого розвитку торговельного підприємства важливе значення має гармонізація використання економічних, трудових і матеріальних ресурсів з орієнтацією на безперервне підвищення соціальної ефективності. Торгівля, орієнтуючись у своїй діяльності передусім на інтереси споживача, вирішує багато соціальних завдань, включаючи задоволення соціальних потреб і зниження соціальної напруженості суспільства. Економічний стан розвитку суспільства визначає пріоритетність окремих напрямків формування стратегій сталого розвитку, які базуються на конкретних принципах.

При прагненні торговельного підприємства досягнути сталого розвитку важливе значення має система методів управління. Головна увага при цьому має бути приділена спрямованості господарського механізму, який містить ці методи, погодженню економічних і соціальних параметрів управління, досягненню їх ефективної взаємодії з організаційною структурою підприємства, задоволенню суспільних і особистих потреб в умовах ощадливого витрачання ресурсів, удосконаленню складових господарського механізму.

Серед численних класифікацій загальних функцій управління господарським механізмом найбільш прийнятною для торгівлі є планування, організація, координування, мотивація, облік, аналіз і контроль. Ці основні функції управління реалізуються процесами комунікації та прийняття рішень. До складу основних функцій управління сталим розвитком торгівлі належать: управління економічним розвитком; управління ресурсами; вибір організаційних форм; функціонування торгівлі; управління соціальним розвитком; гармонізація параметрів сталого розвитку; контроль та аналіз торговельної діяльності.

Процеси, що відбуваються в національній економіці, з одного боку, характеризуються подальшою розбудовою та становленням ринкових механізмів у різних сферах та галузях національного господарства, а з іншого – незавершеністю інституціональних та ринкових перетворень, негативні наслідки чого виявляються, передусім, на регіональному рівні: невідповідність структури економічної основи регіонального розвитку потребам сьогодення призводить до неефективного використання природно-ресурсного потенціалу територій, зростання соціальної напруженості, низької конкурентоспроможності економіки окремих регіонів та країни в цілому [2].

Вирішення цих проблем вимагає реформування існуючих механізмів державної регіональної політики на інноваційних засадах.

Для досягнення цілей сталого, еколого-безпечного розвитку у рамках регіональної логістичної системи мають бути вирішені такі завдання: формування та розвиток оптимальної структури господарського комплексу регіону у просторі та часі, повне задоволення потреб населення у матеріальних благах та послугах належної якості; раціональне використання природних ресурсів та не перевищення допустимих меж впливу на об'єкти навколишнього природного середовища; розвиток виробничої та соціальної інфраструктури тощо [4].

На сучасному етапі для забезпечення сталого розвитку та конкурентоспроможності регіонів та країни в цілому, важливим питанням є формування та впровадження регіональних логістичних стратегій.

Ці стратегії допоможуть удосконалити використання потенціалу розвитку певної області, налагодити механізм управління фінансовими, транспортними, інформаційними та іншими потоками в регіоні, забезпечити ефективну взаємодію з іншими регіональними системами.

Серед основних стратегій можна виділити наступні:

- Стратегія розвитку транспортно-логістичної системи, що передбачає покращення транспортних послуг у регіоні.

- Стратегії глобалізації, лідерства, міжрегіональної інтеграції, що забезпечують розвиток стійких міжнародних зв'язків на різних рівнях розвитку регіональної логістичної системи.

- Стратегія інтенсифікації економічних потоків, що забезпечує взаємодію регіональних логістичних центрів та регіональних органів влади щодо налагодження та управління рухом економічних потоків як на внутрішньо- регіональному, так і на міжрегіональному рівнях.

- Стратегія програмного та інформаційного забезпечення, яка надає можливість ефективно управляти різними видами запасів, координувати механізми поставок товарів між підрозділами регіональної логістичної системи. Впровадження даної стратегії передбачає використання корпоративних інформаційних систем.

- Стратегія нарощення логістичного потенціалу, яка полягає в покращенні якості обслуговування споживачів за рахунок спеціалізації регіону на конкретних видах діяльності [1].

Впровадження регіональних логістичних стратегій дає можливість розширити спеціалізацію країни та регіонів в цілому, покращити процес обслуговування клієнтів; збільшити ринки збуту товарів та послуг; зменшити витрати на збут та доставку товарів; удосконалити логістичну інфраструктуру регіону, забезпечити формування сталого розвитку регіону.

Логістична стратегія торгового підприємства має бути головною рушійною силою забезпечення та досягнення стратегічних цілей підприємства. Для зміцнення та підтримання конкурентоспроможності торгового підприємства необхідно розробляти модель логістичної стратегії та здійснювати контроль за її дотриманням.

Список літератури:

1. Талан М.В. Моделювання логістичних стратегій торговельних підприємств / М.В. Талан // Вісник Національного університету «Львівська політехніка» «Логістика». – Львів : Видавництво Національного університету «Львівська політехніка», 2008. – № 633. – С. 696-701.

2. Сергеев В.Н. Глобальные логистические системы: учебное пособие / В.Н. Сергеев, А.А. Кизим, П.А. Эльяшевич // СПб.: ИД «Бизнес-Пресса», 2001. – С. 203-265.

3. Екологоорієнтоване логістичне управління виробництвом : монографія // [Є. Мішенін, І.І. Коблянська, Т.В. Устік, І.Є. Ярова] ; за наук. ред. д.е.н., проф. Є. В. Мішеніна– Суми : ТОВ «ГД «Папірус», 2013. – 260 с.